

kan løse de fælles problemer som miljø, organiseret kriminalitet, fødevarer sikkerhed osv.

Nu fik vi så i denne uge med skattepakken med al tydelighed demonstreret, hvad vi kan forvente resten af denne valgperiode, hvor lang den så end bliver: blokpolitik, når den er værst – desværre – og for lukkede døre, i lukkede rum og senere til venlig orientering. Det var ikke her, der var remtræk til virkeligheden. Måske er regeringen og Dansk Folkeparti i virkeligheden i gang med den velkendte øvelse eller konkurrence, om man vil, der hedder pælesidning. I den virkelige verden foregår det ude på vandet. Hver deltager sidder på en pæl, og så går konkurrencen ud på, hvem der kan sidde længst uden at foretage sig noget og uden at falde i vandet. Men vi fik altså en skatteaftale, som vist kan henregnes til at have begrænset effekt på Danmarks egentlige problem, nemlig mangelen på arbejdskraft.

Jeg har før udtalt det der med topskatten og De Konservative, og at det nok blev ved snakken. Det er ikke for at drysse salt i såret, men det gik jo, som jeg forudsagde i Jyllands-Posten den 5. juni i år. Der er jo også ministerbilerne at tage hensyn til.

Men det store spørgsmål er jo stadig, om Dansk Folkeparti har en langtidsaftale med regeringen om skattepolitikken frem til 2015. Så er det da blokpolitik, der vil noget. Dobbeltlukkede døre ville man nok kalde det i retssystemet.

Men den egentlige fremtidsressource i Danmark er jo den til enhver tid værende ungdom. Det er faktisk den, der skal finansiere fremtidens finanslove, så det burde interessere en del her i huset. Derfor er det jo alarmerende, når det dokumenteres sort på hvidt, at andelen af unge uden en egentlig uddannelse er uændret høj siden 2001, næsten 20 pct. Det er altså hver femte i en ungdomsårgang, og det på trods af, at der er gennemført en række reformer: folkeskolereform, gymnasireform, debat om 10. klasse osv. Det er alt sammen uden en indre sammenhæng, hvad angår vejledning af de unge.

Ny Alliance foreslår derfor, at der nedsættes en ungdomskommission, der i sammenhæng skal se på unges vandringer i forbindelse med foreninger, skole, ungdomsuddannelse, efterskole, højskole, videreuddannelse osv. Det kunne måske ligefrem føre til et forslag om økonomisk ligestilling af ungdomsuddannelserne. Man kunne også sige det med Piet Hein: Du skal gøre din gerning fuldt og helt, aldrig stykkevis og delt.

Men nu skal vi jo her behandle regeringens forslag til finanslov for 2008. Det er en dyr finanslov, kan man roligt sige. Vi går lige til grænsen, har finansministeren sagt. Man fyrer alle kanonerne af på en gang, som fremtrædende økonomer har udtrykt det. Der er en stigning i de offentlige udgifter på 1,75 pct., og det er som bekendt inden de velkendte overskridelser i kommuner, regioner og hos de andre aktører i den offentlige sektor kommer til. Det er i hvert fald en udgiftsstigning, som den siddende regering før har advaret imod, ikke engang i lukkede rum, men i fuld offentlighed: Cirkuløkonomi, tiden med Anker Jørgensens afgrund og andre skrækscenarier er blevet fremdraget i tidens løb. Men nye tider i økonomisk ansvarlighed er åbenbart på vej, og det er jo nok, fordi finanslov 2008 i virkeligheden er et valgoplæg.

KL 17:28

Det med, at alle gode gaver kommer fra finansministeren og ud til de følsomme vælgergrupper, er ikke et bibelcitater, men det passer sådan set meget godt til virkeligheden.

Så vi er jo i en situation med den her finanslov, hvor regeringen ifølge ministeren selv er gået lige til grænsen – ja, vi er vel i en situation, hvor der ikke er brug for flere udgiftskrævende forslag. Der er endda økonomiske vismænd, der mener, at regeringen nu er på den forkerte side af grænsen, altså den ansvarlige økonomiske grænse, når vi ser længere frem end det valgoplæg, vi behandler her i dag. Piet Hein ville jo nok have brugt det græk, der lyder: Ansvar er svært at ha', derfor er det skaffet a'.

I forlængelse af at vi har sagt, at vi ønsker et samarbejdende folkestyre, vil vi naturligvis også være venlige over for regeringen og rose den række tiltag, som jeg så kort skal nævne. Vi støtter den forstærkede indsats i kræftbehandlingen – ja, vi vil gerne herfra give tilsagn om, at vi er klar til at medvirke til at finde de nødvendige midler. Det er en helt nødvendig satsning, som vi støtter fuldt og helt.

Jeg vil også nævne det bebudede miljøtopmøde i København i 2009, som for os at se kræver flere midler, end der er afsat. Vi er klar til at hjælpe til. Vi er helt enige i det hovedsignal, der kom ud af de såkaldte trepartsforhandlinger om efteruddannelse og opkvalificering af offentligt ansatte. Og så vil jeg nævne noget, der ikke så tit finder vej til en finanslovdebat, nemlig de bebudede tiltag på kulturområdet, mere præcis handlingsplanen for store idrætsbegivenheder i Danmark. Det støtter vi. Dog savner vi en lig-